

מה באמת מתרחש בבית סופר?

צרו מכתבים שופך על כך אור חדש

והוא, שלפני שחושבים, רוצים או מתי כוונים לכתוב על אדם, יש לפנות אליו ולבקש ממנו את תגובתו. הצערי, על כלל זה פסח עיתונך הנכבד, וגרם לי ביי זאת עוול ונזק בליישוער.

קשה לי לכעוס על עיתונאי ועיתון הרוצים לפרסם סנסציות, אבל גם במיקר רה זה תסכים אתי כי האמת, הדיוק והי מהימנות חייבים להיות נר לרגלינו כבני אדם, קל וחומר כעיתונאים המעריכים ומחשיבים את המילה הכתובה. עלי לי ציין כי לבד מן העובדה שאני מתגוררת כיום, ביחד עם בתי, אצל הורי ביריחו, אין בכל הדברים שפורסמו בעיתונכם כל שחר, הלכתי לגור עם הורי משום שבעלי, אדי, נסע לארצות-הברית לרגל עיסוקיו, ונחו היה לי להסתייע בהורי בהיעדרו של בעלי. אני חוזרת ומדגישה כי כל פרטי הפרטים הקשורים ביחסים שביני לבין בעלי לי אדי, עליהם פורסמתם בכתבתכם, אין להם אחיזה במציאות, ואני מכחישה אותם. העולם הזה לא הצליח, לצערו להשיג את גלוריה סטיוארט בטלפון לפני פירסום הכתבה, כמינהגו במיקרים מסוג זה. לאחר התפטרותה הומנית מהטלוויזיה שהתה גלוריה ביריחו בבית הוריה, מקום שם אין טלפון, בדרך-כלל משאירים בדואר ביריחו חו הודעות עבור גלוריה, ואומנם העולם הזה השאיר לה מיספר הודעות וביקש מן מנה להתקשר. למרבה הצער, היא לא עשתה זאת.

גלוריה אינה מכחישה במכתבה את רוב

„תודה רבה רבה לך מאמא, על הגלויה השולחת לה. היא אסירת-תודה לך גם על העיתונים והזרעים ששלחת, ואשר להם היא מחכה כל יום עכשיו.

„אדי יקירי, היום, היום הראשון של ה שנה החדשה 1975, מעורר בי געגועים אליך, יותר מאשר בכל זמן אחר. להיות יחד, בתחילתה של שנה חדשה, פירושו להמשיך להיות יחד כל השנה כולה. כמה הייתי רוצה שנהיה יחד, קרוב-קרוב, עכ שיו, אתה, הייזי (הבת) ואני; זה היה יכול להיות נפלא.

„אבל, בעלי יקירי, אף שאנחנו רחוקים זה מזו גופנית, הרי נפשתינו קרובה מדי זו לזו.

„האם תוכל להאשים אותנו, אדי, את הייזי ואותי, על כך שאנחנו אוהבות אותך ומשתוקקות לליך להיות אתך? אם גם אתה מרגיש כך כלפינו, אנא חזור מהר. אני מצפה לך בקוצר-רוח.

„אני אוהבת אותך. גלוריה ותייזי.”

„רכילות ולזות-שפתיים”

ב איתו יום שבו נתקבלה המעטפה של אדי מאמריקה, הגיעה מעטפה אחרת, מיריחו.

על גב המעטפה כתוב, במכונת-כתיבה עברית: „קפיטן אלכסנדר סטיוארט, רחוב סביחה, יריחו, עבור גליה סופר.”

גלוריה היקרה

received together, in one day. Many many thanks from Mother to you for your card you sent her. She also is very grateful for you sending her the magazines & seeds, which she is waiting to receive any time.

Edde dear, today, the first day in a new year 1975, ~~has~~ makes me long for you, more than any other time. To be together, right at the beginning of a new year, is to continue being together although that year. How I wish that we were close together now, you, Hazy & me; it would have been wonderful. Nevertheless, my darling husband, though we are far from one another, physically, we are much too close together spiritually. Edde, can you blame us, Hazy & I, for loving you & wanting so much to be with you? If you sincerely feel the same for us, then please do come soon.

Always waiting impatiently for you. I love you G. Love & Hazy

מיכתבה של גלוריה לאדי
„זה היה יכול להיות נפלא...”

העובדות המופיעות בכתבה. היה ידוע לכל ידידיהם, כי החול שחור עבר בין גלוריה לאדי, העולם הזה שמח וכך הוא גם ציין בכתבה, כי המשבר היה חולף. גלוריה עמדה לעזוב את הטלוויזיה ור לנסוע אל אדי, כדי לאחות את הקרעים. החלטתה, כפי שהודיעה למנהלי המחלקה הערבית בטלוויזיה, היתה לצאת לחופשה, לנסוע לארצות-הברית, ואם הכל יסתדר שם, להישאר ולשלוח מיכתב-התפטרות. לאחרונה החליטה גלוריה סופית לא להפטר מהטלוויזיה, ולהישאר בארץ. אדי נשאר בארצות-הברית. העולם הזה מאחל לזוג המפורסם אושר רב בחיייהנישואין שלו.

המיכתב נושא תאריך כפול: עברי וי אורחי, והוא כתוב כולו במכונת-כתיבה בעברית. אך ההתייחסות — ג. סופר — היא באנגלית, וכך נאמר בו:

„קראתי בעניין רב את הרשימה שנכתב בה עלי תחת הכותרת: „בעל או טלוויזיה” ו„הטרגדיה של גלוריה סטיוארט.” ומאד נדהמתי כיצד זה יכולים להעלות על הכתב דבריי-רכילות ולזות-שפתיים שאין להם כל שחר ואחיה במציאות. כעובדת בטלוויזיה, כמגישה ומכינה תוכן ניות לילדים, אני רואה את עצמי חברה בחברה הקרוייה „עיתונאים ועיתונאות.” בחברה זו ישנו, כמדומני, כלל מקודש

מה מתרחש בבית סופר — הקו ה

מישפחתי המשותף של אדי סופר ור אשתו, קריינית הטלוויזיה היפהפיה מיריחו, גליה, לשעבר גלוריה סטיוארט? לפני חודש סופר העולם הזה (1947) על צרותיו של הזוג הצעיר, שחציו הזכרי נמצא בארצות-הברית, ומתקשה להיקלט שם בעבודה טלוויזיונית, ומחציתו הנשית נמצאת בקו ירושלים-יריחו, ואינה רוצה לעזוב את הטלוויזיה הישראלית. האם נחו רק מרחק גיאוגרפי, או שמא התרחקו גם הלבבות? בבית הטלוויזיה, בין ידידי היריחו, רווחו על כך שמועות רבות.

השבוע נתקבל במערכת צרו של מיכ תבים מעניינים, המוספים מימד חדש לפרשה המישפחתית.

„באמת, שולה, כולי צער שגלוריה נמר צאת בטרגדיה כזאת. היא מונעת ממני לדעת, עלי-ידי כך שהיא מתארת את חייה כאכסטזה ממושכת. אין לי ספק שלגלוריה מגיע בעל אידיאלי, אם אני נכשלת עדי כדייך, אני מקבל את כל האחריות והי בושה, ואני מוכן לעשות כל מה שתדרוש כדי להפסיק את העוול שאני גורם לה. „בברכה, אדי סופר.”

„מגיע לה בעל אידיאלי”

„אני אוהבת אותך...”

א די סופר לא הסתפק בכך, צירף למיכתבו למערכת גם את המיסמך ה שני: מיכתבה של גלוריה אליו, הכתוב אנגלית (ראה גלופה). כותבת גלוריה ב מיכתב זה לבעלה:

אדי היקר שלי, „אני שולחת לך בנה שורות אחדות, כדי להודות לך על שלושת מיכתבך מה-12, 17 וה-20 בדצמבר, שאת כולם קיבלתי יחד, באותו יום.

„אני ארה”ב באו שלושה מיכתבים ב מעטפה אחת. השולח: אדי י. סופר. המיכתב הראשון כתוב בכתב-יד, והוא בן מישפח אחד בלבד. הוא נושא רק תאריך עברי (כ”ז טבת תשל”ה) ונאמר בו, בשפה לאקונית:

„מערכת העולם הזה, מפיקת תוכנית למישפחה בטלוויזיה הערבי, בית, במידה שזה יעניין אותכם. „בכבוד רב, א. סופר.”

המיכתב המצורף באמת מעניין. גם הוא נושא רק את התאריך העברי הנ”ל, אך הוא מפורט הרבה יותר:

„שולה היקרה, „אני כותב אלייך בקשר לכתבה שהי פיעה בעולם הזה אודות גלוריה. מדוע דווקא אלייך? משום שאת חברה שלה וידידה שלי (אני מקווה).